
Shri Shuddhadvaitabrahmavidyadhigamaprakaramimamsa

श्रीशुद्धाद्वैतब्रह्मविद्याधिगमप्रकारमीमांसा

Document Information

Text title : shuddhAdvaitabrahmavidyAdhigamaprakAramImAMsA

File name : shuddhAdvaitabrahmavidyAdhigamaprakAramImAMsA.itx

Category : misc, vedanta, sachchidAnanda-shivAbhinava-nRisiMhabhAratI

Location : doc_z_misc_general

Author : Sachchidananda Shivabhinava Nrisimha Bharati Swamigal

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran

Latest update : November 9, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीशुद्धाद्वैतब्रह्मविद्याधिगमप्रकारमीमांसा

परदंसं चिन्त्यमानं करयराणाधङ्गरहितमपि रभ्यम् ।
सञ्चित्सुभस्वरुपं ब्रह्मास्म्यान्नायमस्तकावेधम् ॥ १ ॥

तत्र परदंसो द्विविधः, विद्वद्विविदिषुभेदात् । तल्लक्षणां तु
श्रीमद्विद्यारण्यविरचितशुक्लवन्दुज्जितविवेके स्पष्टमुपलभ्यते ।
तत्र विविदिषोर्विद्याग्रहणप्रकारः कथ्यते । तथा

छि-नित्यानित्यवस्तुविवेकादिसाधनयतुष्टयसम्पन्नः ब्रह्मनिष्ठे
सद्गुरे प्रपद्य प्रार्थनापूर्वकं श्रवणं कुर्यात् । प्रार्थनाप्रकारस्तु
श्रीमच्छङ्करभगवत्पादाचार्यकृतविवेकयूडामण्णवनुसन्धेयः ।
तथा य श्रुतिः- “परीक्ष्य लोकान् कर्मयितान्ब्रह्मणो

निर्वेदमायात्रास्त्यकृतः कृतेन । तद्विज्ञानार्थं स
गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्वाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्”

एति । अत्र ब्रह्मनिष्ठपदेन संन्यास्येव विवक्षितो
नेतरः, एतरेषां आसुमेराभूतेः कालं नयेद्वेदान्तचिन्तया
एत्युक्तरीत्या सार्वदिकवियारादिरुपब्रह्मनिष्ठाया असम्भवात् ।

अत एव श्रीमच्छङ्करभगवत्पादैः मुण्डकोपनिषद्विवरणे,
“ब्रह्मनिष्ठं हित्वा सर्वाणि कर्माणि केवले अद्रये ब्रह्मणि
निष्ठा यस्य सोऽयं ब्रह्मनिष्ठः” एति, “न हि कर्मिणो

ब्रह्मनिष्ठता सम्भवति, कर्मात्मज्ञानयोर्विरोधात्” एति
याभ्यधायि । न य संन्यासिनोऽपि “न व्याप्यानपरो भवेत्”
एत्याद्यध्यापननिषेधश्रवणाल्लोके सद्गुरुर्तज्जलाञ्जलिः स्यादिति वाच्यम्;
सत्कारमानपूजाभिक्षाद्युद्देश्यकाध्यापनपरत्वात्तादृशनिषेधस्य ।

अत एव मनुः “नानुशासनवादाभ्यां भिक्षां लिप्सेत कर्त्तव्यम्” एति
भिक्षोद्देश्यकानुशासनादीन्-येव निषेधति । अत एव,
“तच्चिन्तनं तद्व्ययनमन्योन्यं तत्रप्रबोधनम् ।

अेतदेकपरत्वं य ब्रह्माभ्यासं विदुर्बुधाः ॥ ”

“मञ्चिता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम् ।
 कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति य रमन्ति य ॥”
 इत्यादिव्याख्यानामवैयर्थ्यम् ।
 अत एव य कलौ
 लुभयतिधर्मरक्षणबद्धकङ्कणश्रीमच्छङ्करभगवत्पादान्
 प्रतिमोडसन्तमसवासरनाथांस्तत्र तत्र विनिवेश्य विनेयान् ।

पालनाय परतत्त्वसराण्या मामुपैष्यसि ततः कृतकृत्यः ॥

इति विश्वेश्वराज्ञापि नानर्थकपदभागवति ॥

ननु, संन्यासिविद्यागुरोरलाभे का गतिरिति चेत्,
 सर्वमतसिद्धसंन्यासिगुर्वैकल्यत्वकस्य मडावाक्योपदेशस्य
 या गतिः सैवेत्यवेष्टि । यदि मडावाक्योपदेशापि गृह्यस्थः
 स्यात्तर्हि तुरीयाश्रमो वन्ध्यासूनुतां विन्देत् । न य
 यतिधर्मप्रबोधवाक्याद्गृह्यस्थस्यापि गुरुत्वं सम्भवतीति वाच्यम्;
 पूर्वोक्तमुद्गोपनिषद्विवरणविरोधादश्रद्धेयत्वात् । यदि
 तच्छ्रद्धेयत्वेऽप्याग्रहस्तदा-

“विना विप्रेण कर्तव्यं श्राद्धं कुशयटेन वै ।

आत्मानं वापि भुञ्जत न विप्रं वेदवर्जितम् ॥”

इत्यादिव्याख्यस्य, यथा श्राद्धे वेदविद्विप्रनिमन्त्रणावश्यकत्व
 एव तात्पर्यम्; न तु कुशयटेनात्मना वा कुर्यादित्यत्र; तथा
 यतिधर्मप्रबोधवाक्यस्यापि गृह्योऽपि ब्रह्मविद्यागुरुत्वे न
 तात्पर्यम् । परं तु ब्रह्मविद्याग्रहणावश्यकत्वप्रदर्शने
 तात्पर्यमित्यङ्गीकृत्य तच्छ्रद्धेयत्वमुपपादनीयम् ।
 क्षत्रियकर्तृकब्राह्मणकर्मक- वैश्वानरविद्याध्यापनबोधिकायाः
 क्षत्रियस्य तद्विद्यामात्राध्यापकत्वपरतया ब्रह्मविद्यादौर्लभ्यपरतया
 युगान्तपरतया वा नेतुं शक्यायाः, छान्दोग्य- श्रुतेर्बलात्,
 वार्णविनिमयेन आश्रमविनिमयेनापि गुरुत्वसम्भावनाधीना गृह्योऽपि
 ब्रह्मविद्यागुरुत्वप्रत्याशा, मनुष्यत्वमात्रसाम्यादतिदीनस्य
 मडासाम्राज्यप्रत्याशातुल्यतां कथं न प्राप्नुयात् । डिग्य,
 मुद्गोपनिष- श्लिष्यगुरुलक्षणप्रदर्शनपूर्वकं
 श्रीमच्छुद्धाद्वैतब्रह्मविद्याधिगमप्रकारप्रदर्शनार्थं प्रवृत्ता ।

तस्याम् “परीक्ष्य लोकान् कर्मयितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायात्”
 एति, “तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्यादिः
 श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्” एति, “येनाक्षरं पुरुषं
 वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम्” एति य
 श्रूयमाज्ञात्वात् । अतोऽनधिगतार्थबोधकत्वरूपप्राबल्यवत्पूर्वोक्त-
 श्रुत्यनुसारेणैव केवलविद्याबोधकच्छान्दोग्यादिश्रुतयो नेयाः । एत्थं
 य गौतमस्मृतिसूतसंछितादिवचनानां पूर्वोक्तश्रुत्यनुसारेण नेयत्वं
 कैमुतिकन्यायसिद्धम् ॥

यत्तु, धीनवर्णस्यापि ब्रह्मविद्यागुरुत्वप्रत्यायनेच्छया
 शुकोपाध्यानोदाहरणम्, तदुपलक्षणासाध्यमेव । तत्र
 पितृसकाशाच्छ्रुतोपनिषत्स्यैव शुकस्य पित्रनुज्ञातस्य संवाद्यार्थं
 जनकसमीपगमनस्य प्रतिपादितत्वात् । न य प्राचीनशालसत्ययज्ञादीनां
 विद्याप्रदः केकयराजः संन्यास्येवेति वाच्यम् ।

“भुभजानामयं धर्मो वैष्णवं लिङ्गधारणम् ।

बाहुजतोरुजातानां नैव धर्मो हि विद्यते ॥”

एति क्षत्रियस्य संन्यासनिषेधात् । यद्वि य क्षत्रियस्यापि
 संन्यासित्वबोधिका काश्चिच्छ्रुतिः स्मृतिर्वापलभ्येत, तदा सिद्धं नः
 समीहितम् । यतो न वयं क्षत्रियत्वादिकमुद्देश्यतावच्छेदकीकृत्य
 ब्रह्मविद्यागुरुत्वाभावं साधयामः, किं तु
 संन्यासित्वापरनामब्रह्मनिष्ठत्वाभावमुद्देश्यतावच्छेदकीकृत्य ।
 यद्वि केकयराजः संन्यासी स्यात्तदा किं नश्छिन्नम् । वर्णविनिमयस्तु
 नास्माकमेव दोषः ॥ डिञ्च, सूतसंछितायां धीनवर्णस्य
 उत्तमवर्णगुरुत्वकथनप्रकरणे “गुरुत्वं केचिद्विच्छन्ति
 स्वोत्तमं प्रति केशव” एत्यत्र श्रूयमाणं केचित्पदं धीनवर्णस्य
 उत्तमवर्णगुरुत्वविषये सूतसंछिताया न मुष्यं तात्पर्यमिति द्योतयति ॥

यद्वि कश्चिद्भूयात्- धीनवर्णस्य

उत्तमवर्णगुरुत्वाभावेऽपि धीनाश्रमिणोऽपि विद्योत्कर्षभवेन

उत्तमाश्रमिगुरुत्वप्रतिपादकसूतसंछितावचनभवात्, धीनाश्रमिणः

उत्तमाश्रमिगुरुत्वं निष्प्रत्यूढमेवेति; स येत्थं प्रष्टव्यः- किं

त्वदभिमतः धीनाश्रमिणः उत्तमाश्रमिगुरुत्वप्रयोजकीभूतविद्योत्कर्षः,

मुण्डकोपनिषद्विवरणे श्रीमद्भगवत्पादव्याख्यातब्रह्मनिष्ठत्वापरनामा,

आडोस्विद्वाजवैभर्यादिरूपः? डीनाश्रमिणः पूर्वोक्ताधविद्योत्कर्षाङ्गीकारे
 डीनाश्रमिणो डीनाश्रमित्वमेव गगनकुसुमायितं भवेत् । द्वितीयस्य
 तूत्कर्षस्य ब्रह्मविद्यागुरुत्वाप्रयोजकत्वम् -
 वाजवैभरी शब्दसरी शास्त्रव्याख्यानकौशलम् ।
 वैद्युषां विद्युषां तद्बहुक्तये न तु मुक्तये ॥
 अतः प्रयत्नाज्ज्ञातव्यं तत्त्वज्ञातत्वमात्मनः ॥

धत्यादि वदद्भिः श्रीमद्भगवत्पादैरेव प्रकटीकृतमिति डीनाश्रमिणः
 उत्तमाश्रमिगुरुत्वसिद्धौ, वत्स तव का वा प्रत्याशेति ॥

धं त्ववधेयम्- धतराश्रमिणां मोयकब्रह्मविद्यायामधिकार एव नास्ति ।
 “त्रयः पुण्या लोकभाजः, अकोऽमृतत्वभाक्,
 ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेति” धति श्रुतेः ।
 “त्यक्ताशेषकियस्यैव संसारं प्रजिडासतः ।

जिज्ञासोरेव यैकात्म्यं त्रयन्तेष्वधिकारिता ॥”
 धति वार्तिकार्य । परं तु, स्वस्वकर्माविरोधेन कृतः
 केवलब्रह्मविद्याभ्यासस्तेषां पापक्षयाय भवतीति । “स्वयं
 तरितुमक्षमः किमपरानसौ तारयेत्” धति न्यायेन धतराश्रमिणां
 ब्रह्मविद्यागुरुत्वं शशविषाणतुल्यम् । अतद्विस्तरस्तु
 श्रीमद्भगवत्पादविरचितैतरेयोपनिषद्विवरणैर्भागे
 विद्ब्रह्मिरेनुसन्धेयः; तस्माद्ब्रह्मनिष्ठस्यैव
 ब्रह्मविद्यागुरुत्वमिति सिद्धम् । अयं य सति केषाञ्चित्
 गृह्णोऽपि ब्रह्मविद्यागुरुत्वस्य शास्त्रीयात्मब्रह्ममूलको
 वैश्वानरविद्यादृष्टविनिमयसाम्यमात्रेण संन्यासिनिरेपितगुरुत्वब्रह्मः,
 तदधीनो यो ऋडिकर्मकसंन्यासिकर्तृकवन्दनस्य शास्त्रीयत्वादिवियारः,
 स कथं जन्मवन्ध्यायाः प्रपौत्रपोषणवियारसदृशातां न
 प्रजतीति सुधियो विद्याङ्गुर्वन्वित्यलमप्रस्तुतयिन्तया । अतो विविदिषुः
 परमधंसो मैत्र्यादि- गुणगणमण्डितं ब्रह्मनिष्ठं गुरुमासाधं तन्निकटे
 कृतश्रवणमननः पश्चात्तद्व्युक्त्या थिरकृतनिदिध्यासनः ततः
 सञ्जातब्रह्मसाक्षात्कारः सुषं विडरेदिति सर्वमवदातम् ॥

मन्मानसगतियतुरः थिदथित्क्षीराभ्युभेदकृतिदक्षः ।
 नरसिंढनामलसितः कृत्या प्रीतिं प्रयातु परधंसः ॥ २ ॥

धति शङ्गेरि श्रीजगद्गुरु श्रीसखिदानन्दशिवाभिनवनृसिंह
भारतीस्वामिभिः विरचिता श्रीशुद्धाद्वैतब्रह्मविद्याधिगमप्रकारमीमांसा
सम्पूर्णा ।

Proofread by PSA Easwaran

——
Shri Shuddhadvaitabrahmavidyadhigamaparakaramimamsa
pdf was typeset on December 22, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

